

DFfR ferietur til Venedig den 14. til 17. maj 2018

Roholdet Venedig den 14. til 18. maj 2018

Bagerste række

Lene Søby, Silkeborg TL – Casper Ørtoft, Odense – Eske Christiansen, Aarhus Studenter – Simon Kvindal, Aarhus Studenter – Peter Ley, Furesø TL – Ole Henningsen, Furesø – Kaj Nykjær Jensen, Svendborg – Klaus Scheffel, Middelfart – Jens Jørgen Nielsen, Silkeborg.

Midterste række

Helle Tilburg Johnsen, Hellerup – Birgit Lyngbye Pedersen, Hellerup – Irene Wiese, Holte – Lis Scheffel, Middelfart

Forreste række

Kirsten Lauridsen, Furesø – Margrethe Børresen, Silkeborg – Jenny (Søs) Løvborg, Silkeborg – Mi Sundheim, Hellerup – Mette Kjøller, Holte

Dette er en kort beretning om DFfR ferietur til Venedig. Turen startede Mandag den 14. maj hvor vi skulle møde i roklubben Circolo Canottieri Diadora der er beliggende på øen Lido der udgør en af de ydre øer der skærmer Venedig Lagunen fra Adriaterhavet. Lis og jeg valgte derfor at komme allerede om søndagen den 13. Vi boede på et udmærket hotel kun ca. 500m fra roklubben.

På Turen var vi 18 deltagere inklusive de to turledere der kom fra Roklubben Furesø og Silkeborg Roklub. Ud over os fra Middelfart var der deltagere fra Århus Studenterne, Roklubben Furesø, Hellerup Roklub, Holte Roklub, Odense Roklub, Silkeborg Roklub og Svendborg Roklub. I løbet af de 4 dage som turen varede, blev der hver dag sat nye hold, så vi kom til at ro med op til 8 af de andre deltagere.

Mandag den 14. maj 2018.

Da vi stod op mandag morgen stod det ned i tove, så da vi lidt i otte begav os over til Roklubben var det med regntøj og "sydvest". Nogle af dem vi boede sammen med på hotellet blev tilbage og det blev da også besluttet at se tiden an, da vejrudsigten sagde opklaring midt på formiddagen. Vi blev enige om at mødes igen kl. 9:30 på det hotel vi boede på og her holdt vi styrmøde. Det betyder at turlederne samler de 6 som skal være styrmænd på dagens tur, udlevere kortmateriel til turen og gennemgår dagen rute. Det er så styrmanden der orientere sin besætning om turen.

Dag vejret forsat var lidt imod os udsatte vi afgang en yderligere en time. Da vi så skulle til at sætte både i vandet var det blæst op, så der var kraftige søer ved broen. Vi fik sat den første båd i vandet, men opgav og tog den på land igen.

Til al held løjede vinden og endelig fik vi alle både godt på vandet dog med en del timers forsinkelse. Vi blev samlet enige om at gennemføre turen som planlagt selv om vi så ville komme forholdsvis sent retur.

Turen i dag går sydpå langs Lido hvor vi efterhånden forlader den turistprægede nordlige del af øen og når til Malamocco, hvor pejlepunktet blandt andet er kirketårnet og fyrtårnet. Snart når vi ned til den sydligste by på Lido og krydser over sejlrenden mellem Lido og Pellestrina.

På Pellestrina ligger der en række mindre byer og et enkelt

stort skibsværft som i dag er ejer og drives af det selskab (ATCV) der driver vandbusserne i Venedig.

En anden oplevelse langs kysten af øen er de små fiskehytter eller platforme som står på pæle ude i lagunen, fyldt med fiskegrej og enkelte ser nærmest ud til at blive brugt som pulterkammer eller affaldsbeholder.

Efter ca. 11 km når vi den sydlige ende af Pellestrina og tager kurs mod øen Caroman der er forbundet med Pellestrina med et stor dige. Da vi er forbi Caroman krydser vi den sydligste indsejling til lagunen og snart er vi i byen Chioggia.

Her finder vi plads i byens marina og spiser vores frokost der består af bagetter med forskellig pølse og ost.

Efter frokost forsætter vi turen ind i byens kanalsystem hvoraf den første var med kvarte åre en stor del af vejen, hvorefter vi drejer ud i Vena Canale der er hovedløbet og hvor byens palæer og kirker ligger. Snart roer vi under Ponte Vigo og er atter ude i Lagunen.

Herfra sætter vi kursen retur til roklubben på Lido. Her sidst på eftermiddagen har vi laveste tidevand og vi var en af de både der blev fanget af det lave vand og måtte ud og skubbe båden over de lave revler

inden vi atter kom ud i kanten af sejlrenderne og snart var vi retur efter en 48 km god tur. Klokken var efterhånden var klokken blevet henad otte da alle var kommet på land og bådende rigget af. Efter at vi kommet tilbage på hotellet og fik et velfortjent bad, samledes vi og spiste sammen på en mindre restaurant der lå på strandsiden af Lido med udsigt ud over Adriaterhavet.

Tirsdag den 15. maj 2018

Turen i dag gik nordøst, hvor vi fulgte Lido og roede vi nord om Lazzaretto Vecchio (Det gamle Lazaret)

der er brugt til at isolere herreløse hunde og katte fra Venedig og videre forbi klosteret San Lazzaro degli Armeni. Snart efter nåede vi til den store Vaporetti-station på Lido. Her var en livlig trafik, så tungen skulle holdes lige i munden.

Vaporettierne (vandbusserne) er Venedigs svar på de danske buslinjer.

Lige inden vi når det østlige hjørne af Lido kommer vi forbi Chiesa San Nicola som har givet navn til denne kyststrækning. Da vi runder hjørnet dukker den lokale lille lufthavn op på vores styrbord side og vi er snart ude ved Porto di Lido der udgør hovedløbet ind til Venedig, så vi samledes her på vestsiden og gik over sejlrenden i samlet flok. På begge sider af renden ligger et stort tidevandsanlæg der skal

være med til at sikre Venedig mod større oversvømmelser.

Efter dette kryds gik vi mellem Isola Artificiale og halvøen Cavallino som vi fulgte om styrbord de næste 4 – 5 km. Her kom vi forbi vaporettestationen Punta Sabbioni. Herfra videre forbi Canale Pordello og yderligere to mindre kanaler til vi nåede Treporti vaporettestation. Derefter fulgte vi kanalen mod nordvest og nærmede os østside af Burano. Herfra stak vi nordpå af en mindre kanal Canale San Antonio og ramte Canale Torcello. Kort efter nåede vi en mindre anløbsbro ved Catedrale di Santa Maria Assunta og Chiesa di Santa Fosca, hvor vi holdt en velfortjent frokost ved kirkediget.

Fra Torcello fortsatte vi videre af Canale Torcello. Da vi nåede enden af denne kanal stak vi vestover og fulgte en nordgående banke inden vi igen kunne stikke vest. Da vi var kommet igennem et lille løb lagde vi stævnen mod syd og efter få hundrede meter lagde vi kursen mod sydvest og havde Torcello om bagbord. Lige inden vi nåede Burano gik vi ind i Canale Mazzorbo og roede gennem denne hvorefter kursen blev lagt om mod sydøst så vi nu kom forbi Burano på den sydlige kant. Vi fulgte kysten langs Burano og efter nogen tid var vi tilbage i Canale Burano som vi var kommet af i formiddags.

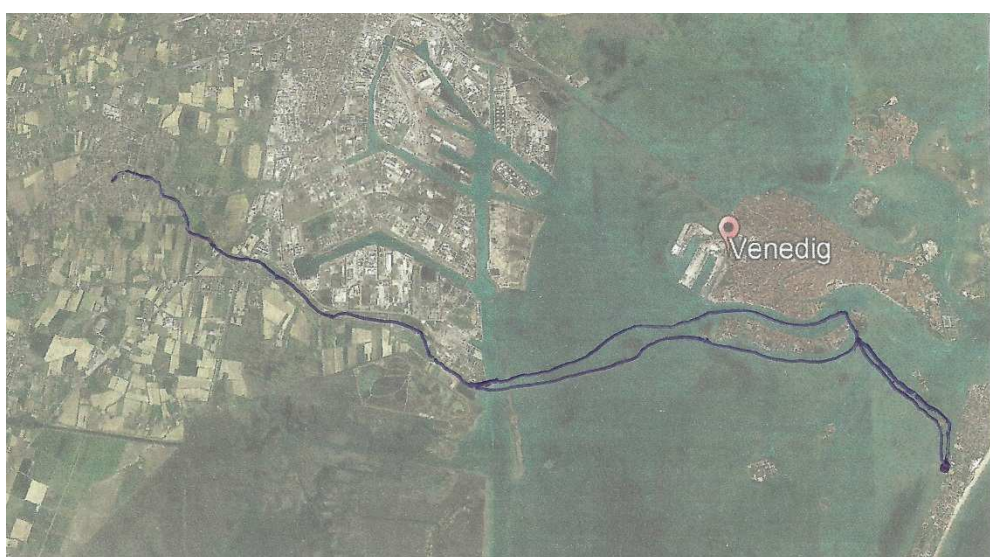
Det var en meget spændende tur gennem dette lagunelandskab og vi måtte nok erkende at man skal godt nok holde tungen lige i munden og have godt styr på verdenshjørnerne og flere steder er landskabet fuldstændig ens, uden holdepunkter.

Vi var nu kommet i kendt område så det gik stille og roligt ned mod Punta Sabbioni og Isola Artificiale. Efter at vi havde krydset sejløbet blev vi mødt af en meget kraftig modstrøm, det var ebбетid og vandet forlod lagunen. I vores båd blev vi hurtig enige om at det var om at komme ind under kysten så hurtigt som muligt, hvilke også gav pote. Vi fik en fin tur i idvandet og i løbet af kort tid var vi forbi Lido Vaporette station og nåede frem til Roklubben som de første efter en tur på 42 km.

Det var i mellem tiden blæst op og der var temmelig kraftige søer ve anløbsbroen, men vi var heldige at der var roere fra klubben tilstede og de hjalp os hurtigt op med båden, så vi var klar til at tage imod de næste, da de ankom.

Lis og jeg skyndte os at få handlet og valgte at spise det hjemkøbte på altanen hvor der var en fin udsigt over lagunen.

Onsdag den 16. maj 2018

I dag skulle vi en tur op i en af floderne/kanalerne der løber ud i Lagunen vest for Venedig. Turen startede som i går med at vi tog forbi San lazzaro Degli Armenia og videre forbi San Sevolo, hvorefter kursen blev lagt mod Isola di San Giorio Maggiore, som har en meget markant kirke ret over for Dogepaladset.

Da vi nåede denne fulgte vi sydsiden af Øen Giudecca som vi fulgte til dens vestligste ende. Herfra fulgte vi sejlrenden syd om Isola di San Giorgia in Alga, hvor efter vi det næsten blikstille vand fulgte sejlrenden videre over mod fastlandet. Sejlrenderne i lagunen er mærket med duc d'albe lignede markering. Der så ikke ud til at der var regler for om de stod til styrbord eller bagbord for sejlrenden. De var alle nummereret og nummeret stod på rendesiden. Da vi kom længere over mod fastlandet begyndte de forskellig render fra alle side så når man så ud over lagunen var det et virvar af stolper.

Men alt andet lige så lykkedes det for os at finde den rette linje og vi nåede til udmundingen af Canal Fusina som vi roede op i efter et par kilometer nåede vi Slusen som blev passeret helt uproblematisk. Herefter fulgte en rigtig køn tur op gennem landskabet og forbi småbyer, Moranzani, Malcontenta og Volte Grandi. Det var meningen at vi skulle holde ind i Origa for at spise frokost, men det viste sig at der faktisk ikke var nogen landingspladser hvor vi kunne ligge med 6 både, så alle vendte om og vi returnerede tilbage til Malcontenta, hvor vi fandt en fin plads lige uden for en pragtvilla "Villa Foscari Malcontenta".

Her kunne vi spise et skyggefuldt sted lige uden for porten til villaen.

Efter en god pause fortsatte vi ned af kanalen og gennem slusen til vi atter var i lagunen og fulgte herefter sejlrenden mod Venedig, denne gang gik vi nord om Isola di San Giorio in Alga. Herfra sigtede mod vestspidsen af Øen Giudecca som udgør den sydlige kant af Venedig. Når man rammer spidsen af

Giudecca har man en fin udsigt til det store havneområde hvor krydstogtskibene ligger til kaj. Da vi var forbi lå der en tre stykker.

Vi fortsatte så gennem Canale Della Giudecca, der nok er det mest trafikerede farvand i Venedig, da al større trafik ind til og ud af Venedig går denne vej. Det giver et meget urolig farvand med bølger på kryds og tværs.

Vi fulgte tæt kysten på Giudecca og undervejs kom vi forbi Chiesa del Santissimo Redentore fra ca. 1600. Efter sigende blev den bygget som tak for at den store pestepedemi der ramte Venedig i 1575-76 var slut. Bygningsværket virker imponant med sin store facade ud mod vandet. Bag kirke rejser det slanke runde klokketårn (Campanilen) sig. Efter sigende med en fin udsigt ud over Venedig. Vi nåede østenden af Giudecca lige over for Markuspladsen. På hjørnet hvor vi drejede ned af Canale della Grazia ligge en større marinestation som vi roede forbi. Snart var vi ude i kendt farvand og fulgte samme ruten tilbage til roklubben som vi brugte da vi tog af sted i morges.

Det blev atter til en dag med 42 km.

Efter at have ordnet både blev det til et stille pizzeria inden vi var tilbage på hotellet.

Torsdag den 17. maj 2018

Efter klargøring af bådene blev de rutinemæssigt sat i vandet og vi startede med samme rute over mod Venedig som dagen før. Da vi nåede Isola San Giorgio Maggiore gik vi gennem Canale delle Grazie og krydsede over til Markuspladsen. Herfra var dagens tur den samme som på søndag skulle roes i Vogalonga, der er et stort løb for alle typer både der drives af menneskekraft. Vi begyndte også at kunne se at der ankom bådehold fra nær og fjern.

Fra Markuspladsen roede vi østover forbi Arsenaløen og ud til den sydøstige ende af Venedigs hovedø Isola San Pietro. Her på spidsen ligger en stor navigationsskole og straks derefter et stort havneanlæg hvor

ACTV (vandbusserne) holder til.

Da vi var kommet forbi satte vi kursen mod nordøst op langs kysten af Isola Vignole og videre op langs Isola San't Erasmo.

Ved nordspidsen af San't Erasmo stikker vi kursen mellem øerne Isola San Francesco Deserto og Isola di Crevan for derefter at stikke snuden mod Burano. Da vi nåede Burano gik vi øst om øen og efter at have rekognosceret lidt fandt vi en ankerplads i indløbet til en smal kanal, hvor vi kunne ligge alle 6 både. En enkelt måtte dog forhale, da pladsens ejer samtidig kom ind efter fiskeri.

Vi fik fundet frokosten frem og fulgte kanalen og nød den fine atmosfære med små huse malet i alle palettens farver. For enden af kanalen var et grønt område hvor vi slog os ned og fik klargjort frokosten. Efter at have spist var der lidt tid til at gå på lidt sightseeing i byen.

Efter denne gode pause fortsatte vi videre langs Burano og roede ned gennem kanalen mellem øerne Mazzobo og Mazzorbetto. Da vi var kommet gennem kanalen fulgte vi sejlrenden mod Murano, kom forbi et par mindre øer inden vi nåede Murano efter ca. 7 km i forholdsvis åben vand.

Da vi nåede Murano fulgte vi den østlige kyst indtil vi når en forholdsvis bred nordgående kanal, som vi går op i og kort efter holder vi til styrbord af en mindre kanal der går i den centrale del af Murano. Kort efter at vi er roet forbi Campo San Donata fandt vi kajplads og stoppede for en pause med mulighed for at se lidt på øen. Øen er kendt for sin glaskunst og der var da også et stort udvalg af både "turistting" men også mange flotte glas ofte i kraftige kulører. En Iskiosk på Campo di Donata fik dog en udsøgt opmærksomhed.

Efter pausen fortsatte vi af kanalen indtil vi kom ud i åben vand, for kort efter at dreje ind i endnu en kanal der skar Murano i mindre ødele. Der var også her brugt farver på husene, men absolut ikke i samme omfang som det vi så på Burano.

Da vi kom ud til åben farvand igen, fulgte vi Canale la Nave, der er sejlrenden mellem Murano og Venedig. Efter en stund hvor vi blandt andet kom forbi Begravelsesøen San Michele nåede vi Venedig som vi fulgte mod vest, indtil vi fik broen til fastlandet i sigte.

Lige før denne drejede vi ind i Rio di Cannaregio. Det var en forholdsvis smal kanal og der var en del trafik, så det var med at holde tungen lige i munden, det gav også mulighed for at få repeteret de kommandoer som vi i Middelfart ikke bruger så ofte, åre tværs, kvart åre o.s.v.. Efter at være kommet under to broer nåede vi ud til Canale Grande, hvor vi gik østover ned mod Markuspladsen. Igen var det med at holde øjne og øre åbne. Specielt da vi skulle ud på kanalen.

Det var en meget spændende tur ned gennem kanalen med udsigt til alle de markante bygningsværker der er på denne strækning.

I den båd jeg roede i syntes vi ikke at det gav de helt store trafikale problemer og vi gled stille og roligt igennem, forbi Rialtobroen og vi nåede udsejlingen af Canal Grande med Basilica della Salute. Så var vi atter kommet ud i Canale della Giudecca med sit forbistrede vand med søer der går i alle retningen.

Her lå vi og ventede indtil alle var igennem og så gik kursen over mod Canale Della Grazie og den sædvanlige hjemtur via San Servolo og San Lazzaro Degli Armenia.

Efter at være kommet på land gik vi i gang med at rengøre bådene således at de var klar til det næste hold.

Om aftenen havde vi fællesspisning på en rigtig god restaurant, hvor vi også tog afsked med holdet efter 4 fantastiske rodage i et meget anderledes rofarvand.

Klaus Scheffel